

— Under Nr. 5 er det foreslaaet, at medens det nu heder, at de værnepligtige Befalingsmænd under almindelige Forhold i Reglen kun indkalbes samtidig med den Nærgang Menige af samme Raabenart, hvortil de hører, skulde det udtrykkelig siges, at de i Fredstid kun kunne indkalbes samtidig med deres Nærgang. I den Henseende er der heller ikke nogen Meningsulighed med Krigsbestyrelsen, idet det i Motiverne er udtalt, at man ved disse Udtryk under almindelige Forhold i Reglen netop tænker paa Fredstid, og ved næiere at gennemse Forslaget, er det forekommet mig, det vilde være rigtigst udtrykkelig at udtale, at de værnepligtige Befalingsmænd i Fredstid kun kunne indkalbes sammen med deres Nærgangs Mandskab, hvorimod jeg ogsaa erkjender, at Krigsbestyrelsen ikke i Krigstid bør være bunden dertil. Naar det Udtryk kommer ind i § 13, at de værnepligtige Befalingsmænd kun ere til Tjeneste med de Indkaldte af deres Nærgangs Mandskab, følger deraf, at alle de Bestemmelser i de følgende Paragrafer, som udtrykkelig udtale, at de værnepligtige Befalingsmænd ere hjemsendte i Fredstid, ere overflødige. Da man nu ved 2den Behandling ved et Vædringsforslag, der kom ind paa de forskjellige Steder, har faaet en noget forskellig Redaktion af de forskellige Paragrafer, som omhandle disse Tilfælde, saaledes at der i nogle Paragrafer er indført Ordene: „hjemsendte i Fredstid“, medens de ere udeladte i andre, er det forekommet mig, det vilde være heldigt at gjøre samtlige Paragrafers Redaktion ensartet derved, at man udelod disse Ord, som ville være overflødige, da de værnepligtige Befalingsmænds hele Stilling og Værnepligt omhandles i et særskilt Afsnit. Deraf følger en Række Vædringsforslag, som jeg altsaa ikke behøver nærmere at omtale. — Vædringsforslagene under Nr. 7 og 8 staa i Forbindelse med, hvad jeg udtalte ved anden Behandling, nemlig, at det Antal af værnepligtige Befalingsmænd, der er opført i Regeringsforslaget under Hærens Rammer, vil vise sig at være utilstrækkeligt, dersom man vil fordr, at der for hver Sektion, altsaa den mindste Underafdeling, skal findes en fuldt uddannet Underofficer. Da Flertallet iøvrigt har foreslaaet en Fremgangsmaade med Udtagelsen af disse Befalingsmænd, som vil fyldestgjøre Dismebet og tilveiebringe det nødvendige Antal, er det væsentligst kun at betragte som en Redaktionsændring, at man indfører de Tal under de Paragrafer, der omhandle Rammerne, som svare til denne Forordning, nemlig en fuld uddannet Underofficer for hver Sektion. Dertil knytter sig Forslaget om, at der foran Antallet af samtlige den 1ste Befalingsmænd indskydes Ordet: „indtil“. Dette forudsætter en vis Vilkaarlighed, en vis Frihed, som bliver nødvendig, da Krigsbestyrelsen ikke kan paatage sig nogen Forpligtelse til at have det fulde Antal Befalingsmænd under hver Afdeling. Denne Grændse er altsaa en Maximal-

grændse, medens det vil være muligt, ligesom nu, at dette Antal ved de enkelte Afdelinger ikke vil kunne have, i alt Fald ikke i Begyndelsen. Ogsaa dette medfører en Række af Vædringsforslag i det Følgende, som jeg altsaa vil kunne springe over. — Der er ligeledes ved 2den Behandling indkommet en Uregelmæssighed med Hensyn til Benævnelsen af Hærens Spillemand. Man vil erindre, at der i den gjældende Lov bruges Udtrykket „Spillemand“; men Regeringen har foreslaaet dette forandret saaledes, at disse med en Arts-Benævnelse skulde kaldes „Musikere“. Jeg antager, at Thinget vilde være mest tilbøielig til at blive ved det gamle Udtryk, men Grunden til denne Forandring hidrører maaske fra, at de vedkommende Personer ikke ganske føle sig tilfredsstillende ved Benævnelsen „Spillemand“, og at man derfor fra deres Side kunde ønske en finere Betegnelse. Dette har jeg heller ikke villet mistjende, og jeg har derfor foreslaaet at optage Benævnelsen „Musikere“; men da man ved 2den Behandling paa enkelte Steder havde brugt Ordet: „Hornblæser“, og paa andre Steder Ordet: „Trumpetere“, medfører dette adskillige Vædringsforslag, som gaa ud paa at gennemføre en Navnelighed ved alle Afdelinger, nemlig Brugen af Navnet „Musikere“. — Jeg har nu omtalt samtlige Vædringsforslag indtil det, der er stillet under Nr. 26, og som gaar ud paa at forandre Antallet af de til Abjutanter bestemte Premierlieutenanter ved Generalstaben fra 7 til 5. Ogsaa dette følger af, hvad der blev vedtaget ved 2den Behandling, idet man ikke gif ind paa den Forøgelse af Generalstabens Personale, som var en Følge af Oprettelsen af 3 Divisioner i Stedet for de nu havende 2. Følgen deraf vil være, at af det til Tjeneste værende Antal Premierlieutenanter vil kun 5 være at betegne som Abjutanter. — Forslaget under Nr. 29 til § 60 gaar ud paa at rette en Uagtsonhed, der er indløben, idet der med Hensyn til Betingelsen for Optagelsen i Officersskolens yngste Klasse nu staa i Forslaget, at Ingen kan optages, som ikke har bestaaet den almindelige Forberedelsesexamen af højere Grad. Det kan dog selvfølgelig ikke være Flertallets Mening, at Examina af samme Betydning som denne ikke skulde give en lignende Afgang, og jeg skal som Exempel nævne, at det ikke kan være Meningen, at ikke Studentexamen skulde tillægges samme Betydning, som denne Forberedelsesexamen af højere Grad; man har derfor foreslaaet at tilføje disse Ord: „eller en dertil svarende Prøve“, og det vil altsaa være Gjenstand for Krigsbestyrelsens nærmere Anvendelse og Fortolkning, hvorledes denne Prøve vil kunne bestemmes. — Forslaget til § 66 gaar ud paa at formere Skybestolen med en Stabssergent i Stedet for med en Oversergent. Det er et Forslag, hvorom man ifjor var enig i Udvalget, men som jeg antager ved en Forglemmelse ikke er kommet ind iaar. Ved dette